

Oulun Seudun Bernit

Jäsenkirje 1/2005

Hei!

Syksy on jo ihan todellisuutta ja talvi tekee kovasti tuloaan. Tämä on Oulun Seudun Bernien jäsenkirje, joka on tarkoitus julkaista muutaman kerran vuodessa. Tämä on nyt ensimmäinen jäsenkirje. Alajaosto kirjeeseen saa kirjoittaa kaikki kellä on jotain kerrottavaa, oli se sitten ihan asiapitoista tekstiä tai omia kertomuksia yms. Tässä kirjeessä Pasi kertoo kotisivuista ja Kaisa ja Aya Kertoo heidän uimakokeiluistaan. Juttuja voi lähettää minulle niin julkastaan ne sitten seuraavassa kirjeessä.

Tämä vuosi on ollut oikeen mukava ja aktiivinen monessakin mielessä. Meille on Oulun alueelle tullut paljon uusia pentuja. On ollut ilo huomata, että uudet berniharrastajat ovat myös löytäneet Oulun Seudun Bernit. Toivottavasti meillä on ensivuonnakin näin paljon Sennen harrastajia mukana.

Meillä on ollut monenlaista toimintaa täälle vuotta ihan perus toko, haku- ja jälki treenien lisäksi ja vielä olisi muutama tapahtuma tälle vuodelle. Vietämme 27.11.05 perhepikkujuoluja. Pikkujoulut ovat aina olleet OSB vuoden lopetus juhla. Tänäkin vuonna tontut tuo meille jouluruuan ja pukki käy jakamassa muutaman pikku paketin. Pikkujouluhin ovat tervetulleita uudet ja vanhan jäsenet koko perheineen. Aikuisten pikkujoulu vietetään 3.12.05 todennäköisesti Sam-bernin luona. Sinne toivotan kanssa kaikki lämpimästi tervetulleiksi. Lisää tietoa pikkujouluista laitan sitten foorumiin lähempänä.

Kuva: Teija Ollila

Foorumista puheen ollen haluaisin vielä kerran kiittää Pasi Haviaa uusista OSB:n kotisivuista. Pasi on tehnyt ison työn ja se näkyy sekä sivujen toimivuudessa, että sivujen ulkoasussa. Kiitos Pasi! Pasiin terveiset myöskin tässä alajaosto kirjeessä.

Samalla haluaisin myös kiittää Teija Ollilaa, joka on taas kuvannut meidän koiria studiossa ja tehnyt niistä kaikkien aikojen upeimman kalenterin vuodelle 2006. Teija oli jo viime vuonna kuvaamassa kalenteriin koiria ja tänä vuonna kalenteri on kokonaan Teijan käsialaa. Toivottavasti Teija on myös ensivuonna tekemässä meille uutta kalenteria. Kalenteria saa tilattua allekirjoittaneelta. Kiitos Teija!

Ensi vuosi aloitellaan tammikuussa. Treenit ja lenkit ovat normaalisti. Oulun seudun Bernien vuosikokous on 14.1.2006 paikka on vielä avoinna. Toivottavasti saadaan vuosikokoukseen paljon porukkaa. Elikkä selvennyksen vuoksi vuosikokous pidetään aina kerran vuodessa, siellä tehdään henkilövalinnat, sovitaan vuodelle toimintaa ja OSB palkitsee esim valioituneet koirat tai muilla saroille pärjänneet koirat. Vuosi kokous on kaikille avoin. Tervetuloa!!

Tässä vielä minun ja Eila S-L:n terveisiä, "MUISTAKAA MADOTUS JA ROKOTUKSET. Kun pakkaset alkaa, niin kiertävät

suolistotulehdukset vähenee, lämmin syksy on niitä suodinut".

Me jäädään Hetan kanssa nyt äitiyslomalle. Hetan pitäisi synnyttää muutaman päivän sisällä pieniä berni vauvoja, mutta pyrin kyllä käymään vielä tälle vuotta sopimissani treeneissä vetäjänä sekä muissakin tapahtumissa. Minulle voi kyllä soitella ja kirjoitella jos on jotain mielen päällä.

Hyvää talven odotusta toivoo:

Oulun Seudun Bernien alajaosto vetäjä Mirva Kukkonen/ Tempting Ambers`sin poppoo

OSB:n uudet nettisivut julkaistu

Oulun Seudun Bernien uudet internetsivut julkaistiin viime keväänä. Uusilla sivuilla on OSB:n toiminta entistä kattavammin esillä. Olen pyrkinyt tekemään sivuista helposti päivitettävät. Tämä näkyy mm. siinä että kuka tahansa OSBläinen voi itse ilmoittaa koiransa kilpailu/näyttelytulokset sivujen kautta ja ne ilmestyvät samantien sivulle. Sama pätee myös sovittuja treenejä joista aiemmin ilmoitettiin jo poistuneen sähköpostilistan kautta. Ns. treenikalenteriin voi myös liittää sähköpostiosoitteen jolloinka kun uusi harjoitus lähetetään sivulle saapuu siitä halukkaille sähköposti reaaliajassa.

Vaikka sivut julkaistiin eivät ne vielä kata aivan kaikkea mitä on haluttu. Jotta naamamme (niin koirien kuin narun toisessa päässäkin roikkuvien) tulisivat tutuiksi uusille jäsenille ja meille muillekin on sivuilla oma Jäseniä -osansa. Tämän sivun täyttämiseen tarvitsenkin Teidän kaikkien jäsenien apua! Mikäli haluat pienimuotoisen esittelyn sivuille koirasta ja/tai itsestä niin lähetä se minulle kernaasti jonkun kuvan kera osoitteeseen

pasi@havia.net niin koostan sivun valmiiksi.

OSB:n sivuilla on käynyt jo tutustumassa ihmisiä eestistä, alankomaista, puolasta, sveitsistä, unkarista, saksasta, ruotsista, tanskasta, USA:sta, japanista, venäjältä...

Terveisin webmaster Pasi

Vesipetojen sukua?

Tuossa alkukesästä mamma roudasi mut jonnekin kauas semmoseen paikkaan jossa oli paljon ihmisiä ja sitte semmonen märkä lammikko. Siellä lammikossa oli tarkoitus uida, mutta tämä selvisi mulle vasta jonkin ajan kuluttua. Me oltiin siis tultu Pohjosen vesipelastuskoirien VePe-treeneihin.

Mammalla oli sellanen käsitys, että kaikki koirat osaa uida. Niinpä juu, mä oon sitte taas se poikkeus joka vahvistaa säännön. Kun mä ekan kerran hyppäsin veneestä (siis hypättävähän se on ku mamma käskee) niin se märkä lillinki petti mun alla ja mä upposin. Kukaan ei kertonu mulle, et vesi ei kanna tällästä kevyttä berniä ku mä! Siinä tuli sit jo mammallekki hätä, et hukkuuhan tuo, ku mä vaan yritin pitää etutassut pinnalla ja peppu uppos. Onneksi se kiva setä sit ajo sillä veneellä siihen viereen ja autto mut rantaan.

Tästä mun surullisen kuuluisasta uimataidostani kehkeyty mammalle sitten pikkasen päänvaivaa.

Kun mun olis kuulemma pitäny saada lihasta (siis vaikka mä oon näin trimmissä kunnossa muuteenki jo) ja uinti olis ollu siihen hyvä keino. Sit se mamma lueskeli netissä jotain nöhvi-palstaa ja siellä oli juttua kanssa siitä ku koiralla uppoo peppu uidessa, eli takajalat ei polski. Joku oli omalla koiralleen käyttäny sellasta ihmisten vesijumppavyötä. Siis arvatakaa vaan kuinka nolo sellanen on pukee päälleen! Toi vyö sit nosti mun pepunki pintaan ja sit ku on sellasessa juoksu-asennossa niin sit voi heilutella takajalkojaki. Helppoa ku mikä! Mun uintini rupes hiljotellen parantuun. Joskus saatoin uida jopa ilman niitä noloja kelluttimia, mutta ku hoksasin et oon hirveen hyvä, niin mä aina innostuin niin et ne takajalat unohtui ja taas oli mammalla pelastuskeikka eessä. Noloa!

Kesän aikana käytiin usein siellä lammikon rannalla porskuttelemassa. Monesti sain hypätä veneestä ja uida rantaan mamman tykö. Kovin oli mamma mielissään, vaikka en mä nähnyt siinä

mitään ihmeellistä. Harjoteltiin me vähän muitaki niitä vesipelastus-sankarin toimenkuvaan kuuluvie juttuja. Mä vaan oon sitä mieltä, et esineiden vieminen ja tuominen on ihan mälsää. Ku mamma antaa damin suuhun niin mä juoksen minkä kintuistani kerkeen... turvaan oman auton konttiin. Siis hei, onhan se saalis johonki jemmattava! Ne meidän treenikavereiden mammat onki sanonu, et sitte ku (tai jos) me päästään se soveltuvuuskoe läpi niin ne avaa shamppanja pullon. Eikö ne oikeen luota mun kykyihin?

Nyt on tullu jo niin kylmä, ettei me enää käydä siellä lammikolla. Mamma ei tarkene enää. Se on kyllä uhonnu et me talven aikana treenataan jotain veneen vetämistä ja niitä vientejä ja tuonteja, et osataan sitte ku voidaan mennä taas sinne lammikolla. Saapi nähdä huvittaako mua treenata...

Lunta odotellessa,
Aya, aloitteleva vesipeto